12/04/2023

Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Αιτωλίας για το Πάσχα – Ας γίνουμε και εμείς πηγή ελπίδας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

“Η φλόγα του αναστάσιμου φωτός ας μην σβήσει από τις ριπές του ανέμου της καθημερινότητας. Ας διατηρήσουμε στην καρδιά μας μία άσβεστη λαμπάδα, η οποία θα φωτίζει κάθε δυσκολία, κάθε ανάγκη και κάθε φόβο”. Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός στην ποιμαντορική του Εγκύκλιο για το Πάσχα 2023.

“Στον λόγο μας, στο πρόσωπό μας, στις πράξεις μας, στην διαρκή χαρά μας, ας βρει ο κουρασμένος συνάνθρωπός μας την επιβεβαίωση της νίκης της ζωής. Μετατρέποντας την Ανάσταση του Κυρίου σε προσωπικό μας γεγονός, ας γίνουμε και εμείς πηγή ελπίδος, ενδυνάμωσης και αιώνιας προοπτικής προς έναν τραυματισμένο και εξουθενωμένο κόσμο”, είπε σε ένα άλλο σημείο ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω διαβάστε την εγκύκλιο του Μητροπολίτη Αιτωλίας:

Προς το χριστεπώνυμον πλήρωμα
της καθ’ ημάς Ιεράς Μητροπόλεως

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί,
Παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα,

Με την ψυχή γεμάτη προσδοκία και ελπίδα στεκόμαστε ενώπιον του μνημείου του Κυρίου μας. Σε λίγο θα γίνουμε μάρτυρες της νίκης Του επί του θανάτου.

Ας γίνει το χαρμόσυνο αυτό άγγελμα η παρηγοριά και η ελπίδα ολόκληρης της Οικουμένης. Ας γίνει η χαρά των θλιβομένων, η ενίσχυση των απελπισμένων, η διαβεβαίωση όλων μας πως η ζωή έχει νόημα, προοπτική και αιώνιο προορισμό. Ας δοξάσουμε τον Χριστό, ο οποίος, με την Ανάστασή Του, θα μας αποκαλύψει την κατάφωτη πατρίδα μας, την ατέρμονη Βασιλεία των Ουρανών.

Σήμερα ολοκληρώνεται το θείο σχέδιο της σωτηρίας μας. Σήμερα κατατροπώνεται ο θάνατος. Σήμερα αποκαλύπτεται η αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο. Αγάπη, η οποία δεν πτοήθηκε από την ανθρώπινη αποστασία, δεν ατόνησε από το κατάντημα της τραυματισμένης φύσης μας, δεν καταπλακώθηκε από το σκοτάδι του θανάτου, αλλά ως φως υπέρλαμπρο θα πηγάσει από το μνημείο της Ταφής του Κυρίου μας και θα καταυγάσει τα σύμπαντα. Ο λίθος και η κακία των ανθρώπων αποδεικνύονται ανίσχυρα να κρατήσουν στον Άδη τον Ζωοδότη μας Χριστό.

Η υπερκόσμια λάμψη της Αναστάσεώς Του διαλύει το τείχος της φυλακής του θανάτου και λάμπει ενώπιόν μας, λαμπρύνοντας την καρδιά του καθενός από εμάς με φως ζωής, αγάπης και αθανασίας. Φως παρηγοριάς και ελπίδος στολίζει τις λευκές λαμπάδες μας. Φως αιωνίου ζωής κρατούμε στα χέρια μας. Φως αναγεννήσεως φωτίζει τα πρόσωπά μας. Απολαμβάνουμε την ίδια λαμπρότητα με εκείνη του αγγέλου, ο οποίος ανακοινώνει στις **Μυροφόρες**:

«Ηγέρθη, ουκ έστιν ώδε». (Μαρκ. 16, 6)

Το φως, το οποίο αύτή την ώρα καταυγάζει τους Ναούς μας, αποτελεί την μαρτυρία της παρουσίας του Αναστάντος Κυρίου. Γινόμαστε και εμείς μαθητές Του και ακούμε, όπως εκείνοι, από το άγιο στόμα Του:

«Εγώ ειμί το φως του κόσμου» (Ιω. 8,12).

Αποδεχόμαστε, όπως εκείνοι, την υπερκόσμια πρόσκληση να βαδίσουμε την φωτεινή οδό, την οποίαν Εκείνος χάραξε, εμπιστευόμενοι την διαβεβαίωσή Του:

«Ο ακολουθών εμοί, ου μη περιπατήση εν τη σκοτία, αλλ’ έξει το φως της ζωής» (Ιω. 8,12).

Από την αρχή της **Μεγάλης Τεσσαρακοστής**, το φως βρισκόταν διαρκώς ενώπιόν μας. Ήταν το φως των κανδηλιών και των κεριών που σκόρπιζε την κατάνυξη σε κάθε ακολουθία. Ήταν το ίδιο φως που με το οποίο, σε κάθε Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία, ο ιερέας χάραζε ενώπιόν μας το σημείο του Σταυρού, λέγοντας

«Φως Χριστού φαίνει πάσι» (Εκ της Θείας Λειτουργίας των Προηγιασμένων Δώρων).

Τότε, φώτιζε την οδό της περισυλλογής και της κατανύξεως. Κυρίως όμως, αυτό, το «φως ιλαρόν της αγίας δόξης», όπως ακουγόταν στους Κατανυκτικούς Εσπερινούς, μας ενθάρρυνε στην οδό της μετανοίας. Αυτή υπήρξε η δική μας συμβολή στον σημερινό θρίαμβο της ζωής και της χαράς. Αυτή μας κατέστησε ικανούς, ώστε σήμερα να απολαμβάνουμε το Αναστάσιμο Φως.

Η **μετάνοια** μας ελευθέρωσε. Η μετάνοια διάνοιξε τους οφθαλμούς της ψυχής μας. Μέσω αυτής μεταβήκαμε από το σκοτάδι στο φως. Αυτή πρέπει να αποτελέσει και στο μέλλον την δύναμη της αντίστασής μας στο καθημερινό σκότος που διαρκώς μας απειλεί. Σήμερα στρεφόμαστε προς το φως, έχοντας επίγνωση πως ζούμε σε έναν κόσμο, ο οποίος, συχνά, το σκοτάδι προτιμά και στο σκοτάδι ελπίζει.

Καθώς λοιπόν ετοιμαζόμαστε να καταστούμε αυτόπτες μάρτυρες του αναστάσιμου θριάμβου, ας απευθυνθούμε προς τον Κύριο, ώστε το ζωογόνο φως Του να αποτελέσει μέσα μας πηγή, όχι μόνον χαράς αλλά και υπομονής, αποφασιστικότητας και ενδυνάμωσης. Όλοι μας ζούμε μέσα στον κόσμο και γνωρίζουμε καλά πως έρχονται στιγμές, κατά τις οποίες αισθανόμαστε τις δυνάμεις μας ανεπαρκείς, ώστε να αντιμετωπίσουμε τις συμπεριφορές και τα έργα του σκότους. Ιδιαίτερα μάλιστα αισθανόμαστε αδύναμοι και απροστάτευτοι, όταν βρισκόμαστε ενώπιον της φθοράς και του θανάτου.

Σήμερα όμως, λαμβάνουμε διαβεβαίωση νίκης του φωτός, της ζωής και της ελπίδας. Σήμερα σπεύδουμε, όπως οι Μυροφόρες, να αποκαλύψουμε στον κόσμο την μεγάλη είδηση. Στον λόγο μας, στο πρόσωπό μας, στις πράξεις μας, στην διαρκή χαρά μας, ας βρεί ο κουρασμένος συνάνθρωπός μας την επιβεβαίωση της

νίκης της ζωής. Μετατρέποντας την Ανάσταση του Κυρίου σε προσωπικό μας γεγονός, ας γίνουμε και εμείς πηγή ελπίδος, ενδυνάμωσης και αιώνιας προοπτικής προς έναν τραυματισμένο και εξουθενωμένο κόσμο.

Αδελφοί μου,

Η αναστάσιμη χαρά ας μην περιοριστεί μόνον στην σημερινή ημέρα. Η φλόγα του αναστάσιμου φωτός ας μην σβήσει από τις ριπές του ανέμου της καθημερινότητας. Ας διατηρήσουμε στην καρδιά μας μία άσβεστη λαμπάδα, η οποία θα φωτίζει κάθε δυσκολία, κάθε ανάγκη και κάθε φόβο. Εγείρεται ο Χριστός και συντρίβει τα δεσμά του θανάτου. Εγείρεται ο Χριστός και ατενίζουμε το βάθος του ορίζοντα της αιώνιας χαράς. Εγείρεται ο Χριστός και Τον ακολουθούμε, ελεύθεροι από το βάρος της ματαιότητος και της απελπισίας.

Ελάτε να βρεθούμε όλοι συνοδοιπόροι προς την Ουράνια Βασιλεία και να μετατρέψουμε το Φως της Αναστάσεως σε δύναμη ενότητος, καταλλαγής και αγάπης. Κι αν έρχονται στιγμές που το σκοτάδι μοιάζει ανίκητο, μία φωνή, μία αναστάσιμη φωνή, θα αντηχεί πάντα:

«Ιδού εγώ μεθ’ υμών ειμί πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος» (Μτθ. 28,20).

Με πατρικές ευχές
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ